

[Indenrigsministeren.]

brugsministeren er forhindret i at være til stede på grund af sygdom — takke udvalget for dets arbejde med det foreliggende lovforslag. Jeg vil forstærke denne tak til de to partier, som danner flertal og indstiller lovforslaget til vedtagelse med de to ændringsforslag, der er stillet af landbrugsministeren.

Ved at høre på denne forhandling og efter det kendskab, jeg har til lovforslaget, synes jeg, at debatten har været skruet noget højt op. For hvad er det i virkeligheden, lovforslaget går ud på? Jeg har forstået, at det i realiteten kun drejer sig om en ajourføring af den gældende lovgivning. Langt den overvejende part, ja, alle partierne i det høje ting er jo principielt gennem årene gået ind for ikke at stræbe mod sammenlægning af landbrug, men derimod at prøve at få flere selvstændige landbrug i gang. Så kommer altså det foreliggende lovforslag, der i virkeligheden er en ajourføring af dette princip, idet man har erkendt, at der er en del jord, som unddrager sig den forkøbsret, som staten fik i henhold til lovgivningen af 1948. Derfor synes jeg ikke, der er noget at sige til det foreslåede, og da jeg ikke har lagt mærke til, at noget af partierne har taget afstand fra den politiske linje, som de på dette område har anlagt fra 1940erne og fremefter, må man gå ud fra, at de fastholder dette princip.

Men jeg kan forstå efter de forhandlinger, der nu er blevet ført, at man i udvalget ikke har kunnet nærme sig hinandens standpunkter og derfor optræder som mindretal og flertal. Det er der altså ikke noget at gøre ved.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen spurgte mig, om jeg ville bekræfte, at loven vil blive administreret i overensstemmelse med de udtalelser, som landbrugsministeren fremsatte ved første behandling. Så vidt jeg kan se, er en sådan bekræftelse helt unødvendig, for det står klart og tydeligt i lovforslaget, hvorledes industrien vil være stillet, hvis den køber landbrugsjord. Jeg synes også, det fremgår klart af lovforslaget, at der kan gives dispensationer i visse tilfælde, men jeg skal gerne bekræfte, at den lov, som her bliver vedtaget, skal overholdes. Det har jeg ikke det fjerneste imod.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem

hr. Søren Andersen sagde, at afsnit A i lovforslaget var ganske unødvendigt, fordi der kun findes et lille antal aktieselskaber i landbruget, og der var intet, der tydede på, at der var ved at ske en udvikling på dette område. Derimod mente det ærede medlem, at familieaktieselskaber måske var noget, man måtte regne med frem i tiden, og han begrundede dette med de vanskeligheder, der kan opstå ved generationsskifter. Men kan der være nogen principiel forskel på, om aktieselskabet er et familieaktieselskab, eller det er et andet aktieselskab? Det, man vel vil forhindre med loven, er, at aktieselskabsformen udvikler sig på en sådan måde, at de bestræbelser, man gennem årene har udfoldet for at skabe flere brug, modarbejdes og udviklingen går henimod sammenlægning. Man kan sige, at det kan andre love måske forhindre, men der er i hvert fald ingen love, der har forhindret de ting, som er sket indtil dette øjeblik, og så må man vel have lov til at tro, at den lovgivning, vi har på dette område, ikke er stærk nok. Det er vel derfor, lovforslaget er fremkommet.

Hvad industrien angår, kan jeg ligesom udvalgets ordfører ikke få øje på, at loven på nogen som helst måde kan genere den, da den i henhold til lovforslaget vil få praktisk talt den samme adgang, som den altid har haft til at erhverve jord. Jeg tror, at debatten herom er blevet ført op i et leje, hvor den ikke hører hjemme. Tiden vil vise, om denne lov får den betydning, nogle til lægger den.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen mente, at lovforslaget på et enkelt punkt var uklart affattet. Jeg tør ikke gå ind i en debat med det ærede medlem derom, men er det ikke nok, når jeg henstiller til udvalget mellem anden og tredje behandling at se på denne formodede uklarhed og, hvis det ærede medlem har ret, lade embedsmændene udarbejde forslag til at rette den?

Jeg henstiller til folketinget at stemme for ændringsforslagene under nr. 2 og 6 og at stemme imod ændringsforslagene under nr. 1, 3, 4 og 5.

Søren Andersen: Der er ikke hos mig, således som enkelte talere har villet på-dutte mig det, nogen tendens til at ønske,